

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στο Σχέδιο Νόμου «Ενίσχυση Ιδιωτικών Επενδύσεων για την Οικονομική Ανάπτυξη, την Επιχειρηματικότητα και την Περιφερειακή Συνοχή»

Επί της αρχής :

1. Το προτεινόμενο σχέδιο νόμου εισάγεται σε μία ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδο για την ελληνική οικονομία. Η αναπτυξιακή επανεκκίνηση με την προώθηση βιώσιμων επενδύσεων είναι επιτακτική ανάγκη, για την ικανοποίηση της οποίας απαιτούνται συντονισμένες παρεμβάσεις με στόχο την αύξηση της παραγωγικότητας, της ανταγωνιστικότητας και της περιφερειακής συνοχής.

Ο αναπτυξιακός νόμος αποτελεί το κύριο μέσο για την προώθηση των ιδιωτικών επενδύσεων, έχει ευρύτατη επιρροή στον επιχειρηματικό κόσμο, ενώ παράλληλα αποτυπώνει τις εκάστοτε πολιτικές επιλογές για το περιεχόμενο και τους στόχους της αναπτυξιακής διαδικασίας της χώρας.

Απαιτείται επομένως αξιοποίηση και συντονισμός των διαθέσιμων πόρων που προέρχονται κυρίως από τα Προγράμματα του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς (Ε.Σ.Π.Α.), ώστε αυτά να λειτουργούν ενιαία για την αναδιάρθρωση της παραγωγικής βάσης και τον μετασχηματισμό των ελληνικών περιφερειών σε εξωστρεφείς οικονομίες ανταγωνιστικών προϊόντων και υπηρεσιών.

2. Η θέσπιση ενός νέου καθεστώτος ενισχύσεων των ιδιωτικών επενδύσεων προβάλλει ως αναγκαιότητα, αν ληφθεί υπόψη:

α. Ο γενικότερος προβληματισμός για τον βαθμό της συμβολής των προηγούμενων αναπτυξιακών νόμων (1262/1982, 1892/90, 2601/98 και 3299/2004) στην οικονομική

ανάπτυξη και κυρίως στην περιφερειακή συνοχή της χώρας που αποτελούσε στόχο αλλά και λόγο για την θεσμοθέτηση του περιφερειακού χαρακτήρα των ενισχύσεων αυτών.

Σημειώνεται ότι στην τριακονταετή περίοδο εφαρμογής των αναπτυξιακών νόμων (1982-2010) το Α.Ε.Π. της χώρας υπερδιπλασιάστηκε και το βιοτικό επίπεδο αυξήθηκε σημαντικά. Με δεδομένο ότι οι συνολικοί πόροι που διατέθηκαν διαχρονικά για την ενίσχυση των επενδύσεων αποτελούσαν ένα μικρό μέρος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων και του ΑΕΠ της χώρας, η επίδραση που είχαν στην αύξηση του Α.Ε.Π. θα πρέπει να θεωρηθεί ότι ήταν εκ των πραγμάτων περιορισμένη. Οι 21 χιλιάδες επιχειρήσεις που επιχορηγήθηκαν (πολλές από αυτές ήταν νέες) και οι 150.000 θέσεις εργασίας που αρχικά, τουλάχιστον, δημιουργήθηκαν υποδηλώνουν ότι, αν και μικρό, υπήρξε ένα θετικό αποτέλεσμα που θα πρέπει να καταγραφεί.

Βέβαια, για τα μεγέθη της Ελληνικής οικονομίας, σε μια περίοδο 30 ετών τα αποτελέσματα αυτά είναι όντως περιορισμένα. Περίπου 700 επενδύσεις και περίπου 5.000 θέσεις εργασίας το χρόνο σε μια οικονομία με περίπου 1 εκ. επιχειρήσεις και 4,5 εκ. εργατικό δυναμικό δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί ικανοποιητική επίδοση. Η ανεπάρκεια των πόρων που διατίθενται, η γραφειοκρατία και η αδιαφάνεια στη διαχείριση, αλλά και η εσφαλμένη πολλές φορές στόχευση αποτελούν παράγοντες που έχουν συμβάλει στην χαμηλή αποτελεσματικότητα των αναπτυξιακών νόμων.

Αν η αναπτυξιακή διάσταση της πολιτικής επενδυτικών ενισχύσεων είναι αμφισβητήσιμη, η περιφερειακή διάσταση της θα πρέπει να θεωρείται ως αποτυχημένη.

Στα 30 χρόνια λειτουργίας των αναπτυξιακών νόμων η Αττική αύξησε δραματικά το ειδικό βάρος της στην οικονομία και παράγει πλέον το 50% του ΑΕΠ της χώρας. Μαζί με τους δορυφόρους νομούς (Βοιωτία, Κορινθία) και τη Θεσσαλονίκη παράγει πάνω από το 60% του ΑΕΠ της χώρας. Στον αντίποδα, οι πλέον αδύνατες περιφέρειες της χώρας, όπως η Ανατολική Μακεδονία και Θράκη, η Ήπειρος και η Πελοπόννησος κατέγραψαν σημαντική μείωση της συμμετοχής τους στο ΑΕΠ της χώρας και υποχώρηση του επιπέδου ανάπτυξής τους, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του πίνακα που ακολουθεί.

Πίνακας ΑΕΠ και κατά κεφαλή ΑΕΠ των μητροπολιτικών και λιγότερο ανεπτυγμένων περιφερειών της χώρας, 1981 – 2007.

	ΑΕΠ		ΑΕΠ/κεφ. (σταθ)	
	1981	2007	1981	2007

Αττική	36,64	49,92	107,52	145,69
Αττική + δορυφόροι (Βοιωτία – Κορινθία)	40,76	52,91	110,36	138,90
Αττική + δορυφόροι + Θεσ/κη	49,45	61,62	107,36	128,29
Ήπειρος	2,62	2,30	78,06	70,88
Α. Μακεδονία και Θράκη	6,78	4,55	88,66	66,47
Πελοπόννησος	4,75	2,96	96,95	69,36

β. Η περιορισμένη αποδοτικότητα των ιδιαίτερα σημαντικών κονδυλίων που δεσμεύτηκαν από τις εντάξεις μεγάλου αριθμού επενδυτικών σχεδίων στις διατάξεις του νόμου 3299/2004, αν μάλιστα ληφθεί υπόψη ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση προσανατολίζεται και παροτρύνει τα Κράτη μέλη της προς την σταδιακή μείωση των κρατικών ενισχύσεων παράλληλα με την περισσότερο στοχευμένη κατεύθυνσή τους. Σημειώνεται ότι μέχρι σήμερα έχουν υπαχθεί στις διατάξεις του νόμου 3299/2004 οκτώ χιλιάδες (8.000) περίπου επενδυτικά σχέδια με εγκεκριμένες ενισχύσεις 7 δις ευρώ.

γ. Η ανάγκη για την αποκατάσταση κλίματος εμπιστοσύνης του επιχειρηματικού κόσμου στις διοικητικές διαδικασίες, ώστε αυτές να διενεργούνται με απλό, σαφή, αντικειμενικό και ως εκ τούτου διαφανή τρόπο.

δ. Η θεσμοθέτηση αλλά κυρίως η τήρηση προσδιορισμένων χρονικά διαστημάτων στα οποία θα ολοκληρώνονται τα στάδια υλοποίησης των επενδυτικών προτάσεων, αφού οι σημαντικές καθυστερήσεις και η συσσώρευση πολλών εκκρεμών ζητημάτων ακυρώνουν τις επιχειρηματικές πρωτοβουλίες.

3. Το νέο καθεστώς ενισχύσεων προς τις ιδιωτικές επενδύσεις που εισάγεται με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου περιλαμβάνει βασικά κριτήρια οικονομικής αποτελεσματικότητας, ακολουθεί ένα συγκροτημένο σχεδιασμό περιφερειακής ανάπτυξης ανάπτυξης, εισάγει συγκεκριμένους κανόνες εφαρμογής και αναπτύσσεται σε εκ των προτέρων προσδιορισμένα στάδια.

α. Πρώτο χαρακτηριστικό γνώρισμα του σχεδίου νόμου είναι ο πολυδιάστατος προσανατολισμός του, καθόσον αφορά όλες τις μορφές επιχειρηματικής δραστηριότητας,

πλην όσων απαγορεύονται ρητά από την Κοινοτική Νομοθεσία ή δεν πληρούν τα στοιχεία που εμπεριέχονται στους τιθέμενους σκοπούς του.

β. Το μεγάλο εύρος οικονομικών δραστηριοτήτων που μπορεί να απευθύνεται η επενδυτική πρωτοβουλία συγκεκριμενοποιείται σε επί μέρους στόχους με τη θεσμοθέτηση τριών Γενικών Κατηγοριών επενδυτικών σχεδίων και τεσσάρων Ειδικών, τα οποία θα ενεργοποιούνται κατ' έτος, έχουν ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και προβλέπεται ιδιαίτερο Καθεστώς Ενισχύσεων για καθένα απ' αυτά.

Στην πρώτη κατηγορία γενικών επενδυτικών σχεδίων, εκείνων της Γενικής Επιχειρηματικότητας, περιλαμβάνονται όλα τα ενισχυόμενα είδη επενδυτικών σχεδίων, που η συμβολή τους στην ανταγωνιστικότητα της οικονομίας θα αποτελεί σημαντικό κριτήριο επιλογής τους. Στην κατηγορία αυτή των επενδυτικών σχεδίων προβλέπονται μόνο φορολογικές απαλλαγές, με προφανή στόχο να ενισχύονται βιώσιμα επενδυτικά σχέδια με τεκμηριωμένες προοπτικές κερδοφορίας.

Στη δεύτερη κατηγορία, εκείνη της Τεχνολογικής Ανάπτυξης, θα επιλέγονται συγκεκριμένες επιχειρηματικές δραστηριότητες που σε κάθε χρονική περίοδο θα εκτιμάται ο βαθμός συμβολής τους στην έρευνα και την καινοτομία, και για το σκοπό αυτό θα υποστηρίζονται με ενισχύσεις, τόσο κεφαλαιακών κινήτρων (επιχορήγησης και επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης), όσο και φορολογικών απαλλαγών.

Στην τρίτη κατηγορία, εκείνη της Περιφερειακής Συνοχής, θα στηρίζονται επιχειρηματικές πρωτοβουλίες με κύριο σκοπό την άμβλυση των περιφερειακών ανισοτήτων και προς τούτο τα κριτήρια επιλογής θα συναρτώνται με τις ιδιαιτερότητες των Περιφερειών της χώρας, την δυνατότητα αξιοποίησης των συγκριτικών πλεονεκτημάτων τους, τον βαθμό αντιμετώπισης γεωγραφικά προσδιορισμένων αναγκών, καθώς και την ενίσχυση των τοπικών οικονομιών. Στην κατηγορία αυτή θα παρέχοντα επίσης ενισχύσεις κεφαλαιακών ενισχύσεων και φορολογικών απαλλαγών.

γ. Παράλληλα με τις τρεις κατηγορίες των Γενικών Επενδυτικών Σχεδίων, θα λειτουργούν συμπληρωματικά, αλλά εξίσου αποτελεσματικά, και τέσσερις κατηγορίες Ειδικών Επενδυτικών Σχεδίων, που αφορούν τη νεανική επιχειρηματικότητα, τα Μεγάλα Επενδυτικά Σχέδια, τα Ολοκληρωμένα Πολυετή Επιχειρηματικά Σχέδια για τον τεχνολογικό και οργανωτικό εκσυγχρονισμό υφιστάμενων επιχειρηματικών μονάδων και τα Επενδυτικά

Σχέδια Συνέργειας και Δικτύωσης για την προώθηση κοινών δράσεων και τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητάς τους.

δ. Άλλα χαρακτηριστικά που προβάλλουν τη διαφορετικότητα του νέου καθεστώτος ενισχύσεων είναι :

- ο καθορισμός ετήσιου ποσού κονδυλίων, το οποίο θα αποτελεί το όριο για την ένταξη των υποβαλλόμενων επενδυτικών σχεδίων στις διατάξεις του επενδυτικού νόμου,

- η πρόβλεψη συγκεκριμένου ποσού φορολογικού οφέλους για τις επιχειρήσεις που αξιοποιούν το κίνητρο της φορολογικής απαλλαγής, διασφαλίζοντας τον έλεγχο της μορφής του κινήτρου αυτού για το οποίο μέχρι σήμερα δεν μπορούσε να υπάρξει εκ των προτέρων προσδιορισμός του.

- η δυνατότητα αξιοποίησης των μορφών χρηματοδότησης που θα παρέχει ο νέος θεσμός του Εθνικού Ταμείου Ενισχύσεων Επιχειρηματικότητας και Ανάπτυξης (ΕΤΕΑΝ) για τη μόχλευση της εγχώριας αγοράς κεφαλαίων και τη χορήγηση επιδοτούμενων δανείων στις επιχειρήσεις.

- η κατάταξη σε Πίνακα βαθμολογίας των υποβαλλόμενων προτάσεων, με βάση αντικειμενικά και ελέγξιμα κριτήρια, για την επιλογή των πλέον κατάλληλων, σε σχέση με το βαθμό εκπλήρωσης των σκοπών του καθεστώτος ενισχύσεων,

- η παραπομπή της ρύθμισης θεμάτων διαδικασίας σε Προεδρικό Διάταγμα, με διασφάλιση της διαφάνειας και της ταχύτητας των διοικητικών ενεργειών σ' όλα τα στάδια εφαρμογής του νέου αναπτυξιακού νόμου,

- η ένταξη στο κείμενο του νόμου μόνο των ουσιαστικών ρυθμίσεων του καθεστώτος ενισχύσεων, όπως επιβάλλει η ασφάλεια δικαίου, προσδίδοντας σ' αυτόν συνοπτικό και εύληπτο χαρακτήρα, χρήσιμο για τον καθορισμό των επιχειρηματικών επιλογών, ενώ δευτερεύουσες ρυθμίσεις αφήνονται στον κανονιστικό νομοθέτη, ώστε να υπάρχει η αναγκαία ευελιξία και προσαρμογή στις εξελισσόμενες ανάγκες.

ε. Ο νέος αναπτυξιακός νόμος ως καθεστώς παροχής κρατικών ενισχύσεων επιβάλλεται να είναι συμβατός με την Κοινοτική Νομοθεσία και ως εκ τούτου το περιεχόμενο των διατάξεών του έχει εναρμονιστεί με τα οριζόμενα στον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 800/2008 της Επιτροπής της 6ης Αυγούστου 2008 (L214 της 9/8/2008) για την κήρυξη ορισμένων κατηγοριών ενισχύσεων ως συμβατών με την κοινή αγορά κατ' εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης (Γενικός Κανονισμός Απαλλαγής κατά

Κατηγορία) και τον Χάρτη Περιφερειακών Ενισχύσεων για την Ελλάδα της περιόδου 2007-2013.

4. Η οικονομική ανάπτυξη αποτελεί εθνικό στόχο και προϋπόθεση για την έξοδο της οικονομίας από την κρίση. Η χώρα χρειάζεται να επανέλθει σε τροχιά οικονομικής ανάπτυξης, η οποία θα απελευθερώνει το δυναμισμό της Ελληνικής οικονομίας και θα της επιτρέπει να αξιοποιήσει τα πλεονεκτήματά της, ώστε να σχεδιάζει και να υλοποιεί δράσεις και πολιτικές ανάπτυξης σε ένα διεθνές περιβάλλον που αλλάζει με ταχείς ρυθμούς. Η συσσωρευμένη εμπειρία δείχνει ότι ο ν. 3299/2004 κατά την πενταετή υλοποίησή του δεν συνέβαλε επαρκώς στον ρυθμό ανάπτυξης και στην ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, στην προσέλκυση ξένων επενδύσεων, στην απασχόληση και στην οικονομική συνοχή. Το προτεινόμενο σχέδιο νόμου θέτει σε εφαρμογή μια ρεαλιστική πολιτική ενίσχυσης της επιχειρηματικότητας και της αναδιάρθρωσης του παραγωγικού δυναμικού της χώρας, μετά από συστηματικό διάλογο με τους παραγωγικούς φορείς και τους κοινωνικούς εταίρους.

Επί των άρθρων:

Στο άρθρο 1 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου περιλαμβάνεται συνοπτικά ο σκοπός του και το κοινοτικό πλαίσιο, εντός του οποίου κινούνται οι διατάξεις του, ώστε να μην καταλείπεται αμφιβολία αν οι προβλεπόμενες στο νόμο ενισχύσεις είναι συμβατές ή μη με το κοινοτικό δίκαιο.

Στο άρθρο 2 περιλαμβάνονται τα υπαγόμενα στο νόμο επενδυτικά σχέδια. Τίθεται κατ' αρχήν ο κανόνας ότι υπάγονται στο νόμο επενδυτικά σχέδια όλων των τομέων της οικονομίας. Στη συνέχεια παρατίθενται οι αναγκαίες εξαιρέσεις, οι οποίες είτε προβλέπονται από την κοινοτική νομοθεσία, είτε αποτελούν εθνικές επιλογές μας. Στις επιλογές αυτές οδήγησε αφενός μεν η πολύχρονη εμπειρία των εφαρμοσθέντων κατά το παρελθόν επενδυτικών νόμων, αφετέρου δε η προσδοκώμενη προστιθέμενη αξία των επενδυτικών σχεδίων στην εθνική οικονομία.

Στο άρθρο 3 περιλαμβάνονται διατάξεις που ορίζουν τις ενισχυόμενες δαπάνες, καθώς και εκείνες που δεν μπορούν να ενισχυθούν, ώστε να μην καταλείπεται αμφιβολία για το είδος και την έκταση των ενισχυόμενων δαπανών.

Στο άρθρο 4 καθορίζονται τα είδη των παρεχομένων ενισχύσεων. Πρόκειται για τις φορολογικές απαλλαγές, την επιχορήγηση τμήματος των δαπανών και την επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού. Όλες οι μορφές ενισχύσεων μπορούν να παρέχονται μεμονωμένα ή συνδυαστικά μέχρι του ανωτάτου ορίου του Χάρτη Περιφερειακών Ενισχύσεων, στο οποίο περιλαμβάνεται και το όφελος που προκύπτει από τραπεζικά δάνεια χαμηλού κόστους τα οποία χορηγούνται από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα που συνεργάζονται με το ΕΤΕΑΝ.

Στο άρθρο 5 καθορίζονται τα ποσοστά των περιφερειακών ενισχύσεων στις Περιφέρειες, με κριτήριο το επίπεδο ανάπτυξης αυτών σε σύγκριση με τον μέσο όρο της χώρας, αλλά και τη διάκριση των επιχειρήσεων, σύμφωνα με τη σχετική κατάταξη της Ε.Ε., σε Μεγάλες, Μεσαίες, Μικρές και Πολύ Μικρές. Επίσης, τίθεται ως ανώτατο όριο ποσοστού του ενισχυόμενου κόστους του επενδυτικού σχεδίου το 50%. Ο καθορισμός των ποσοστών ενίσχυσης των επιχειρήσεων σε κάθε Νομό γίνεται με βάση το κατά το έτος 2007 κατά κεφαλήν ακαθάριστο εγχώριο προϊόν (ΑΕΠ) του Νομού, σε σχέση με τον αντίστοιχο μέσο όρο της χώρας. Τα ποσοστά αυτά παρατίθενται σε σχετικό πίνακα που έχει ενσωματωθεί στο άρθρο αυτό, για τη διευκόλυνση των εφαρμοστών του νόμου και των ενδιαφερομένων.

Στο άρθρο 6 καθορίζονται οι κατηγορίες των Γενικών Επενδυτικών Σχεδίων, καθώς και το είδος και το ποσοστό των ενισχύσεων που παρέχονται σε κάθε μία από τις κατηγορίες αυτές.

Στο άρθρο 7 εισάγεται για πρώτη φορά ετήσιος προγραμματισμός των παρεχομένων ενισχύσεων για τις κατηγορίες των Γενικών Επενδυτικών Σχεδίων και καθορίζεται ο τρόπος υπολογισμού του ύψους των φορολογικών απαλλαγών.

Με το άρθρο 8 καθορίζονται οι όροι υπαγωγής των επενδυτικών σχεδίων στο νόμο, όπως είναι ο χρόνος υποβολής και έναρξης υλοποίησης αυτών, τα κριτήρια τεκμηρίωσης του χαρακτήρα του κινήτρου της αιτούμενης ενίσχυσης, το περιεχόμενο των επενδυτικών σχεδίων, το ελάχιστο ύψος της επένδυσης, η νομική μορφή των επιχειρήσεων, η ίδια συμμετοχή του επενδυτή, οι προϋποθέσεις, οι όροι και οι περιορισμοί για τη λήψη επενδυτικού δανείου και παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό να καθορίζει με απόφασή του πρόσθετους όρους και προϋποθέσεις για την ένταξη επενδυτικών σχεδίων σε ορισμένους τομείς δραστηριοτήτων ή για ορισμένες γεωγραφικές περιοχές.

Τα επενδυτικά σχέδια μπορούν να υποβάλλονται δύο φορές το χρόνο, μέχρι το τέλος των μηνών Απριλίου και Οκτωβρίου, αντίστοιχα, πλην των Μεγάλων Επενδυτικών Σχεδίων, τα οποία μπορούν να υποβάλλονται οποτεδήποτε. Το ελάχιστο ύψος της επένδυσης κυμαίνεται ανάλογα με το μέγεθος της επιχείρησης από 200.000,00 € για τις πολύ μικρές έως 1.000.000,00 για τις μεγάλες, παρέχεται δε η δυνατότητα στον Υπουργό με απόφασή του να αναπροσαρμόζει τα ελάχιστα αυτά όρια ή να διαφοροποιεί το ελάχιστο ύψος των επενδύσεων για ορισμένους κλάδους δραστηριοτήτων ή για περιοχές που παρουσιάζουν προβλήματα ανάπτυξης και απασχόλησης.

Στο άρθρο 9 καθορίζονται οι αναγκαίες προϋποθέσεις για την αξιολόγηση των επενδυτικών σχεδίων.

Με το άρθρο 10 καθορίζονται οι κατηγορίες των κριτηρίων αξιολόγησης των επενδυτικών σχεδίων, τα οποία αναφέρονται στα χαρακτηριστικά του φορέα της επένδυσης, στη βιωσιμότητα και αποδοτικότητα του επενδυτικού σχεδίου, στα στοιχεία τεχνολογικής ανάπτυξης που περιέχει και στα κριτήρια συμβολής της επένδυσης στην οικονομία και στην περιφερειακή ανάπτυξη. Με απόφαση του Υπουργού θα καθορισθούν επιμέρους στοιχεία αξιολόγησης, οι δείκτες βαθμολόγησης και η στάθμισή τους, καθώς και το ελάχιστο όριο για την ένταξη στη διαδικασία αξιολόγησης. Με βάση τη βαθμολογία των κριτηρίων, προβλέπεται για πρώτη φορά κατάρτιση συγκριτικού πίνακα κατά κατηγορία επενδυτικού σχεδίου, στον οποίο κατατάσσονται κατά φθίνουσα βαθμολογική σειρά τα αξιολογούμενα επενδυτικά σχέδια. Ειδικά για τα σχέδια Περιφερειακής Συνοχής, οι πίνακες καταρτίζονται κατά Περιφέρεια. Με βάση τη σειρά κατάταξης στους εν λόγω πίνακες, εντάσσονται στο καθεστώς ενισχύσεων τα σχέδια μέχρι την εξάντληση του ποσού των ενισχύσεων. Εξαιρεση αποτελούν τα Μεγάλα Επενδυτικά Σχέδια, τα οποία αξιολογούνται αυτοτελώς.

Με το άρθρο 11 καθορίζεται η διαδικασία αξιολόγησης, έγκρισης και ελέγχου υλοποίησης των επενδυτικών σχεδίων, καθώς και οι αρμόδιες υπηρεσίες υπαγωγής αυτών, ανάλογα με την περιφέρεια που αφορούν και των ύψος των επενδυόμενων κονδυλίων. Επίσης, προβλέπεται να καθορισθούν με Π.Δ. οι διαδικασίες εξέτασης και έγκρισης των υποβαλλόμενων αιτήσεων, η ιδιότητα, τα προσόντα και ο τρόπος επιλογής των στελεχών αξιολόγησης, ο τρόπος και οι φορείς παρακολούθησης της υλοποίησης των σχεδίων και άλλα συναφή θέματα. Μεταξύ των θεμάτων που προβλέπεται να καθορισθούν με το εν λόγω Π.Δ. είναι και η σύσταση Γραφείου Εξυπηρέτησης Επενδυτών στις υπηρεσίες

υποβολής των αιτήσεων, η σύνταξη μητρώου αξιολογητών και η ανάπτυξη πληροφορικού συστήματος που θα υποστηρίζει όλες τις διαδικασίες, ώστε να εξασφαλίζεται διαφάνεια, αντικειμενικότητα και αξιοπιστία.

Με το άρθρο 12 προβλέπεται να καθορισθούν με Π.Δ. ο τρόπος καταβολής των επιχορηγήσεων και επιδοτήσεων χρηματοδοτικής μίσθωσης, καθώς και η δυνατότητα χορήγησης προκαταβολής ή εκχώρησης της επιχορήγησης. Επίσης, καθορίζεται η παρεχόμενη κατ' έτος φορολογική απαλλαγή.

Στο άρθρο 13 καθορίζονται οι κατηγορίες των Ειδικών Επενδυτικών Σχεδίων, καθώς και τα είδη των παρεχόμενων σ' αυτές ενισχύσεων. Ειδικά για τα επενδυτικά σχέδια της κατηγορίας «Επιχειρηματικότητα των Νέων» προβλέπεται, κατ' εξαίρεση, και η ενίσχυση αρκετών λειτουργικών δαπανών, με σκοπό να στηριχθούν οι προσπάθειες των νέων ανθρώπων να ξεκινήσουν μια επιχειρηματική δραστηριότητα. Οι ενισχύσεις αυτής της κατηγορίας επενδυτικών σχεδίων περιλαμβάνουν επιχορηγήσεις και επιδοτήσεις χρηματοδοτικής μίσθωσης ενός ορισμένου ύψους, οι οποίες παρέχονται κατά τα πρώτα 5 έτη λειτουργίας της επιχείρησης, σε ποσοστά που θα καθορισθούν κατ' έτος με απόφαση του Υπουργού.

Οι άλλες κατηγορίες των Ειδικών Επενδυτικών Σχεδίων είναι τα «Μεγάλα Επενδυτικά Σχέδια», που αφορούν επενδύσεις ύψους τουλάχιστον πενήντα εκατομμυρίων ευρώ, τα «Ολοκληρωμένα Πολυετή Επιχειρηματικά Σχέδια», που υποβάλλονται από υφιστάμενες για τουλάχιστον μια πενταετία επιχειρήσεις και αποσκοπούν στον τεχνολογικό, διοικητικό και οργανωτικό εκσυγχρονισμό τους για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητάς τους, καθώς και τα σχέδια «Συνέργειας και Δικτύωσης» δέκα τουλάχιστον επιχειρήσεων, που αποσκοπούν στην υλοποίηση προγραμμάτων για την αξιοποίηση ανταγωνιστικών πλεονεκτημάτων τους ή για την προσαρμογή τους στο σύγχρονο οικονομικό και τεχνολογικό περιβάλλον και περιλαμβάνουν κοινές δράσεις, όπως κοινές εγκαταστάσεις και εξοπλισμό παραγωγής ή ελέγχου ποιότητας ή αποθήκευσης ή έκθεσης και διακίνησης εμπορευμάτων και υπηρεσιών ή πιστοποίησης ή εκπαίδευσης κ.ά.

Και για κάθε μία από τις Ειδικές κατηγορίες επενδυτικών σχεδίων τίθεται κατ' έτος με απόφαση του Υπουργού ανώτατο όριο ενισχύσεων, ώστε να υπάρχει έλεγχος των κρατικών δαπανών και στον τομέα αυτό. Επίσης, τίθεται ανώτατο όριο ενίσχυσης για κάθε

επενδυτικό σχέδιο. Στα Ειδικά Επενδυτικά Σχέδια της προηγούμενης παραγράφου μπορούν να παρέχονται μεμονωμένα ή συνδυαστικά όλα τα είδη των ενισχύσεων, πλην των Ολοκληρωμένων Πολυετών Επενδυτικών Σχεδίων, στα οποία παρέχονται μόνο φορολογικές απαλλαγές.

Στο άρθρο 14 καθορίζονται οι υποχρεώσεις των επιχειρήσεων που θα υπαχθούν στις διατάξεις του νόμου, καθώς και οι κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση μη τήρησης των εν λόγω υποχρεώσεων. Επίσης, προβλέπεται να ρυθμισθούν με απόφαση του Υπουργού ο τρόπος και η διαδικασία διαπίστωσης της μη τήρησης των υποχρεώσεων αυτών και επιβολής των προβλεπομένων κυρώσεων, οι οποίες συνίστανται κυρίως στην επιστροφή τμήματος ή του συνόλου των ενισχύσεων.

Με το άρθρο 15 καθιερώνεται η υποβολή από τον Υπουργό εντός του Ιανουαρίου εκάστου έτους Έκθεσης στη Βουλή, στην οποία θα αναφέρονται οι πόροι που διατέθηκαν, οι επενδύσεις που ενισχύθηκαν και οι θέσεις εργασίας που δημιουργήθηκαν κατά κλάδο και περιφέρεια κατά το προηγούμενο έτος, καθώς και οι εκτιμώμενες επιπτώσεις των ενισχύσεων στην ανάπτυξη της οικονομίας στους διάφορους τομείς.

Στο άρθρο 16 περιλαμβάνονται οι μεταβατικές ρυθμίσεις, οι οποίες είναι απαραίτητες για τη μετάβαση από το ισχύον στο καθεστώς του νέου νόμου.

Τέλος, με το άρθρο 17 προβλέπεται η έναρξη εφαρμογής του παρόντος νόμου.